

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

כב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

אהוביה ותאחרת שנואיה וילדו לו בנים
 תאהובנה ותשנואנה ותנה הן הבכר
 לשנואה: טז ותיה ביום הנחילו את בניו
 את אשר יתיה לו לא יוכל לבכר את בן
 תאהובה על פני בן השנואה הבכר:
 יז כי את הבכר בן השנואה יפיר לתת
 לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כיהוא
 ראשית אנו לו משפט הבכרה:

ס יח כיהיה לאיש בן סורר ומוכה
 אינו שמע בקול אביו ובקול אמו ויפרו
 אהו ולא ישמע אליהם: יט ותפשו בו
 אביו ואמו והוציאו אהו אל זקני עירו ואל
 שער מקמו: כ ואמרו אל זקני עירו
 בננו זה סורר ומוכה אינו שמע בקולנו וכל

וכבא: כא ורגמהו בר אגשי עירו
 באבנים ומת ובערתה הנה מקרבך וכל

ישראל ישמעו ויראו: ס כב וכי
 יהיה באיש חטא משפט מור והומת

ותלית אהו על עץ: כג לא תלון נבלתו
 ער העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי

קללת אלהים תלוי ולא תטמא את
 אדמתך אשר יהנה אלהיך נתן לך נחלה:

כב ס א לא תראה את שור אחיך

מ
 שני
 מצוה
 תקלה תקלו
 מצוה תקלו
 כב

בוכרא לשנואתא: טז ויהי ביום דנתסין
 ית בגוהי ית דיהי ליה לית ליה רשו
 לבכרא ית בר רחומתא ער אפי בר
 שנואתא בוכרא: יז ארי ית בוכרא בר
 שנואתא יפריש למתן ליה תרין הולקין בכל
 דישתכח ליה ארי דהוא ריש חוקפיה ליה
 חוץ דיקא דבכירותא: יח ארי יהי לגבר
 בר סטיו ומרוד ליתוהי מקביל למימר אבוהי
 ולמימר אמיה ומלפין יתיה וקא מקביר
 מנהון: יט ויחדון ביה אבוהי ואמיה ויפסקו
 יתיה לקנס סבי קרתיה ולתרע בית דין
 אתריה: כ וימרון לסבי קרתיה ברנא
 דין סטיו ומרוד ליתוהי מקביל למימרנא
 זליל בסר וסבי חמר: כא וירגמוניה
 כל אנשי קרתיה באבניא וימור ויפלי
 עבר דביש מבינך וכל ישראל ישמעון
 וידחלון: כב וארי יהי בגבר חובת דין
 דקטול ויתקטיל ותצלוב יתיה על צליבא:
 כג לא תבית נבילתיה על צליבא ארי
 מקבר תקבריניה ביזמא דהוא ארי על דתב
 קנס י אצטליב ולא תסאיב ית אדעך דני
 אלהך יהיב לך אחסנא: א לא תחזי ית
 תורא דאהוקאז ית אימריה דטען ותתקביש

מנהון דשי

(ח) פי שנים - כמד שני חמים: ככר אשר ימצא לו - מכלן שאין הכמר נופל שנים בראי לכוח
 לאחרי מיתת האב כמחוקק: (יח) סורר - סרן סודך: ומורה - עפר כדכרי אביו לטון עפרים: ויסרו אורו -
 מתקן בו כפי שלשה ומלקין אותו: בן סורר ומורה - אינו מייב עד סגמוכ ויחבל תרטיור - בשר ושתה בני לוג יין סחמור ונבל וסוכה
 ונחמר חל תהי כסוכתיין סולללי כשר לחו וכן סורר ומורה כהן על סס עופו הניעה תורה לסוף דעתו סוף שמכלה עומן אביו וסחמור לימוד
 וחיו מנה ויעמד כפרשת דרכים ומלמטס סברית חמרה תורה ימות זכאי וחל ימות חיים: (כא) וכל ישראל ישבעו ויראו - מכלן
 שרין וכחכ כ' פלוגי שקל על מייסן סורר ומורה: (כב) זכי והבה באי שחטא משפט מור - סמיכות כפר שיות מעד

לסניחא : טו ויהי ביום אהסגותיה עת בגו עת נקסין דיהי ליה לית ליה רשוי לכהן חולק בכורוקא לבר
 רחיקתא על אנפי ביר סניחא דהוא בוקרא : יז ארום ית בוקרא ביר סניחא יהודע לכוליה דהוא בוקרא
 לכהן ליה תרין חולקין בקל מה דמשקבח גביה ארום הוא שירוי תיקפיה ליה חניא בבירוקא : יח ארום יהי
 לנבר ביר סניחא ודורר דליתיה מקביל למיבר אכוי ולמיקרא דאמיה ויקסנון ימיה ולא מקביל אילמן מנהון :
 יט דתרוו ביה אכוי ואמיה ויקסנון ימיה לקדם חגימי קרמא לתרע פי דעא דבאמריה : כ וימרוו לטפרי
 קרמא עקרינו על גורת מימרא דיי בגין בן אהיליך לגא ברקא דין דהוא סודתבו וסרוד ליתוי ציית לטימרוני גרדון
 ככשרא נשקאי קמקרא : כא דיהי אין דחיל ומקבל עלוי אולפניא ובען לקימומיה מקיטוגיה ואין תאיב וסרוד
 ואטלוגיה כל אנשי קרמיה באבניא ויטורר ותפלון עביר
 דכיש מביניכו וכל ישראל ישקיעו ויבתלון : כב וארום
 אין יהי מקבר חובת דין קטול וקחויב אטלות אבניו וכתר
 קרין וצלכוו ימיה על קיסא : כג לא תבית נבלת גושמיה על קיסא ארום מקבר תקברוגיה ביומא דהוא
 ארום קילוקא קדם אלקא למעלוב נבר אלהן חוכו גרמי ליה ומן בגלל דברינקא ביי אהעבד תקברוגיה עם סטמוע
 שמשא ולא יקדיון ברימא ביה ולא רטופון בגבילתהון דתיקא יר ארעכוו ביי אלחבין יהיב לכוו אהסנא :
 א לא תחטון ית תורא דאחוכון או ית אמריה טעין ותפלגון בעמכוו מנהון אהבא תמיכוננו ליה :

ירושלמי

(תצלכוו ימיה על קיסא :

קדיו וצלכוו ימיה על קיסא : כג לא תבית נבלת גושמיה על קיסא ארום מקבר תקברוגיה ביומא דהוא
 ארום קילוקא קדם אלקא למעלוב נבר אלהן חוכו גרמי ליה ומן בגלל דברינקא ביי אהעבד תקברוגיה עם סטמוע
 שמשא ולא יקדיון ברימא ביה ולא רטופון בגבילתהון דתיקא יר ארעכוו ביי אלחבין יהיב לכוו אהסנא :
 א לא תחטון ית תורא דאחוכון או ית אמריה טעין ותפלגון בעמכוו מנהון אהבא תמיכוננו ליה :

ואין

רשיי

שחס חסיס עליו אכיו ואמנו סוף שילא לתרבות דעה יעבור עבירות ויתסייב מיתה כב דותלית אותעל עץ . ורבותינו אמרו כל הנסקלין
 בתלין שחמיר כיקללת אלהים תלוי והמכרז' כספילה : (כג) כיקללת אלהים תלוי . זלוולו של מלך הוא שחמיר עשוי כדמות
 דיוקנו ושרחל הס ככיו חשל לשני אחים תלומים שהיו דומין זה לזה אחד נעשה מלך ואחד נתפס ללסטיות ונתלה כל הרואה אותו אוטור החלך
 תלוי כל קללה שבמקרא לטון הקל וזלוול כמו והוא קללני קללה נמרזת : (א) והתעלמת . כוכש עין כחילו אינו רואהו (ה) : לא

תראה

באר רחובות דקרוקירשיי

(ה) משום דקרא קשה רשייה לסיפיה דעתחיל ובהתעלמת דעמיע סתוהו כהכרת שיתעלס ומסייס לא תוכל להתעלס לתרז זה קאמר
 רש"י כוכש עין כחלו אינו רואה ורזה לומר מאוס דשני מיני לטון התפעל הנה מין הראשון התפעל פועל ממש (ער ווערקט
 רעכט) ומין השני בקרא התפעל פועל עתדנה (ער שטעלט זיך גלייך ער ווערקט וזאלמת ווערקט ער נישט) כמו יש מתעשר (ער מאכט
 זיך

רשבים

לכנינו והתעמר כוזמכרו . אשר ענינה . בילת נישואין . לפי הפשט : (יז) כי את הכמר אלא כי הוא ראשית אונו כי הוא ראוי ראשי
 לירש ממנו . כמו מלאתיון לי . וידיו משוכה חינו : (יח) מורה . מקנטר . מלשון מרה מרימי : זולל וסוכא כדכתיב אל תהי
 כסבויין כוולכשר למו : (כג) כיקללת אלהים תלוי . כשרואין כני אדם את התלוים רגילין לקלל את הדייני' או קרובים של הרג או
 שפי' כני אדם לפי שפנימים על עבירה מועטת הוא כהרג כמו תקוש זה הקב"ה אמר לא תקלל לפי שרגילין כני אדם לקללם ולכן לא תלין נכלתו
 אלא קבר תקברנו (שלא) (כק' שושלת) תעמח את אדמתך . שאם היי תקבר יעמחו כונגע או מאהיל :

לא

מכלל יופי

(טז) דגחילו . פועל יוצא לשנים פעולים : לככר .
 להלל . משפט הכבודה : (ז) פי שנים) .
 שיעיר שמי חלקים : (אנו) . ענין כח : (יח) (בן סורר)
 ענינו העוהה והשגחה מהכנה : (ויזרה) . סענין שמעו
 בא המיד'ס ענין שגות וחי'ף הדבר והמצוה : (כ) (זולל)
 בקרא כן המדבה באבילת כשר ז' בן כתוב משל כן בן לרי'
 ביער יכמו : (זמכא) . המרבה כשרות היין : (כג) (תל'ת)
 בא שר גכהבו בחיבה עתי אהעתה הרומות והקדם לתן

הנועה קטנה יבליעו האחת ולא יכארו קריאת שתיהן אלא
 יקראו שתיהן כאחת בחושיפות מב : (כיקללת אלהים תלוי)
 ענין קללה בלומר על שקלל את השם הלוי ויש לפרשו ענין
 בזיון כלומר בזיון אלהים הוא התלוי שכשיראה אדם אורט
 תלוי אומר על שחי'ף וגדף הוא הלוי הנה הדבר בזיון אלקים
 והוא הדין בכל הגתלים בארץ ישראל ועין כשרשו :
 כב (א) אח (ש"י) . חנפרד שיה ומשקלו שיה ועם חכמו
 גראה בו עין הפועל בצרי השי'ן :

כי

או את-שני נדחים והתעלמת מהם השב
השיבם לאחיק : ב ואם-לא קרוב אחיק
אליק ולא ידעתו ואספתו אל-תוד ביתך
ונה עמך עד דרש אחיק אתו והשבתו לו :
ג וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו
וכן תעשה לכל-אבדת אחיק אשר-תאבד
ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם :

הקל"ט
סיוה תקמ

ס ד לא-תראה את-חמור אחיק
או שורו ופלים בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו : ס ה לא-יהיה
כלי-גבר על-אשה ולא-ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל-עשה
אלה : פ ו כי יקרא קוצפור
לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ אפרחים
או ביצים והאם רבצת על-האפרחים או
על-הביצים לא-תקח האם עד-הבנים :

הקמ"א
הקמ"ב
מצוה הקמג

ז שלחת-שלח את-האם ואת-הבנים תקחי
לך למען יישב לך והארבת ימים :
ס ח כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא-תשים דמים בביתך כי-
יפל הנפל ממנו : ט לא-תורע ברמך
כלאים פן-תקדש המלאה הנורע אשר-תורע

הקמ"ד
הקמ"ה
שלישי
מצוה הקמו
מצוה הקמז
הקמ"ח
הקמ"ט

וחבואת

רשי

מנהון אחקא תמיבונן לאחוק : ב ואם
לא קרוב אחוק לנחך ולא ידעתיה ותכנשיניה
לגו ביתך ויהי עמך עד-דיתבע אחוק יתיה
ותמיבניה ליה : ג וכן תעביד לחמריה וכן
תעביד לכסותיה וכן תעביד לכל-אבדתא
דאחוק דתיבד מניה ותשכחנה ליר-לך
דשו לאתכסא : ד לא-תחזי ות-תמרא
דאחוק או חוריה דמן באורקא ורכבוש
מנהון אקמא תקים עמיה : ה לא-יהי
תקון-זין-דגבר על-אתתא ולא יתמן גבר
בתקוני אתתא ארי מרחק קדס-י אלהיך
כל-עביד אליו : ו ארי יערע קניא-
דצפרא קדמך באורקא בכל-איקין או על-
ארעא אפרוחין או ביעין ואמא רביעא
על-אפרוחין או על-ביעין לא-תסב אמא
על-בניא : ז שלחא תשלח ית-אמא וית-
בניא תסב-לך בדיל דייטב לך ותוריק יומין :
ארי תבני ביתא חדתא ותעביד תקא לאגרך
ולא-תשו חובת-קטול בביתך ארי-יפד-
דנפיל מניה : ט לא-תורע ברמך עירובין
דילקוא-תסתאב דמיעת ורעא דתורע ונעללת

כרמא

תראה והתעלמת . לא תראה אותו שתעלם ממנו וכו' כששנו (ב"מ ל) וכו' וכו' אחרו קעמיס שאתה שתעלם וכו' : (ב) עד הדרש
אחיק . (ב"ב כו) וכי תעלה כלכל . יתנהו לוקדם שדרשו ואלל דרשנו שלא יתארעו : והשבותו לך . שתהא כו' הסכה סכח ימכל
כתיבך כד דיי ויתכסם חמנו סכחן אחיק כל דבר שנוסה וחולל יעשה וחולל ושתינו עושה וחולל יסכר : לא תוכל להתעלם . לכבוש
ענין כחילוחין רוח חורב : (ד) הקם תקים . (ב"מ לב) זו טעיה להטעין אשתינו שגפול מעליו : עבו . עס בעליו חבל עס הלך
ושכלו וחמרו לו חולל ועליך מנוח אם רצית לטעון טעון פטור : (ה) לא יהיה כלי-גבר על אשה . (ספרי נזיר פרק ה) שתהא
דומה לאיש כדי שתלך כין האנשים שחין ואלל לטען נוחף : ולא ילבש גבר שמלת אשה . ליתך ליטכ כין הנשים . ד"א שכל-ישר סגור
סערוה ושער של בית הסת : כי תועבות . לא אסרה תורה אלל לכוס הסכית לידיתועבה : (ו) כייקרא . כרטל וכו' : לא
תקח האם . (חולין קמ) כעודה על-סיה : (ז) למען יישב לך וכו' . (שם קמב) אם פגוע קלה שלח כה חסידן כס אנוס
תודה

וְתִבְרַח הַכָּרֶם : ס י לֹא־תִחְרַשׁ
 בְּשׂוֹר־וּבְחֹמֶר יִתְּרוּ : יא לֹא תִלְבַּשׁ
 שְׁעִטָּנוּ צִמּוֹר וּפְשִׁתִּים יִחְדּוּ : ס יב
 בָּדָלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע בְּנִפּוֹת בְּסוּתָהָ
 אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהּ : ס יג כִּי־יִקַּח
 אִישׁ אִשָּׁה וְבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה : יד וְשָׁם
 לֵה עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ שֵׁם רָע
 וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וְאֶקְרַב
 אֵלָהּ וְלֹא־מָצְאתִי לָהּ בְּתוּלִים : טו וְלָקַח
 אָבִי הַנֶּעֱבֵר וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלֵי הַנֶּעֱבֵר
 אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה : טז וְאָמַר אָבִי
 הַנֶּעֱבֵר אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה
 לְאִשָּׁה וּשְׁנָאָה : יז וְהִנֵּה־הוּא שֵׁם
 עֲלִילַת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא־מָצְאתִי לְבִתִּי
 בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בְתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׂמֵלָה
 לְפָנֵי זִקְנֵי הָעִיר : יח וְלָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא
 אֶת־הָאִישׁ וְיִסְרוּ אֹתוֹ : יט וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ
 מֵאָה בְּסֶף וְנָחְנוּ לְאָבִי הַנֶּעֱבֵרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם
 רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־תִהְיֶה לְאִשָּׁה
 לְאִיּוֹכֵל לְשִׁלְחָה כְּלִימָיו : ס כ וְאִם־
 אָמַת הִיָּה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ בְּתוּלִים
 לְנֶעֱבֵר : כא וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנֶּעֱבֵר אֶל־פֶּתַח
 בֵּית־אָבִיהָ וּסְקִלוּהָ אֲנָשֵׁי עִירָהּ בְּאֲבָנִים וְנָתַתָּה
 כִּי־עָשְׂתָה גְבֻלַּת יִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית אָבִיהָ
 וּבְעֵרַת הַרְעָה מִקְרָבָהּ : ס כב כִּי־
 יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם־אִשָּׁה בְּעֵלְתֵּיבֶעֱרָ

סעודה תקנב

הנערה קרי
הנערה קרי

סעודה הנל
סעודה הנל

לנערה קרי
הנערה קרי

ומתו

בְּרָמָא : י לֹא־תִרְדּוּ בְּחֹרָא וּבְחֹמֶרָא
 בְּחָדָא : יא לֹא תִלְבַּשׁ שְׁעִטָּנָא עִמָּר וְכִתְּנָן
 מְחֻבְּר־בְּחָדָא : יב כְּרוּסְפָדִין תַּעֲבִיד־לָךְ
 עַל־אַרְבַּע בְּנָפִי כְּסוּתָךְ דְּתַתְּכִס־בָּהּ :
 יג אֲרִי־יֹסֵב גְּבַר אֲתָתָא וְנִעוֹר לְנִתָּה
 וְיִסְנִינָה : יד וְיִשׁוּי לָהּ מִסְקוּפֵי מַלְיָן וְיִפִּיק
 עֲלָהּ שׁוּם בִּישׁ וְיִימַר ית־אֲתָתָא הָרָא
 נְסִבִית וְיַעֲלִית לְנִתָּה וְלֹא־אֲשַׁבְּחִית לָהּ
 בְּתוּלִין : טו וְיִסֵּב אֲבוּהָ דְעוֹלָמְתָא וְאִמָּהּ
 וְיִפְקוּן ית־בְּתוּרֵי עוֹלָמְתָא לְקַדְס־סְבִי
 קְרָתָא וְלִתְרַע־בֵּית־דִּין אֲחֵרָא : טז וְיִימַר
 אֲבוּהָ דְעוֹלָמְתָא לְסְבִיָא ית־בְּרִתִי יְהִבִית
 לְגַבְרָא הָדִין לְאֲנָתוֹ וּסְנָאָה : יז וְהָא־הוּא
 שׁוּי מִסְקוּפֵי מַלְיָן לְמִימַר לֹא־אֲשַׁבְּחִית
 לְכַרְתָּךְ בְּתוּלִין וְאֵלִין בְּתוּלֵי בְרִיתִי וְיִפְרִסוּן
 שׁוּשִׁיפָא קַדְס־סְבִי קְרָתָא : יח וְיִדְבְּרוּן
 סְבִי קְרָתָא־הַהִיא ית־גְּבַרָא וְיִלְקוּן יִתִּיהָ :
 יט וְיִגְבוּן מִנִּיהָ מֵאָה סְלַעִין דְּכֶסֶף וְיִתְּנוּן
 לְאֲבוּהָ דְעוֹלָמְתָא אֲרִי אֲפִיק שׁוּם בִּישׁ
 עַל בְּתוּלַתָּא דְיִשְׂרָאֵל וְלִיהָ־תְּהִי לְאֲנָתוֹ
 לִית־לִיהָ־רִשׁוֹ לְמַפְטָרָה כָּל־יּוֹמוֹהֵי :
 כ וְאִם־קוּשְׁטָא הִנֵּה פִתְּמָא הָדִין לֹא־
 אֲשַׁתְּכַחוּ בְּתוּלִין לְעוֹלָמְתָא : כא וְיִפְקוּן
 ית־עוֹלָמְתָא לְתַרַע בֵּית־אֲבוּהָ וְיִרְגְּמוּנָהּ
 אִינְשֵׁי קְרָתָה בְּאֲבָנֵיָא וְתִמּוֹת אֲרִי עֲבַרְתָּ
 קִלְנָא בְּיִשְׂרָאֵל לְנִצָּרָה בֵּית־אֲבוּהָ וְתַפְלִי
 עֲבִיד־דְּבִישׁ מִבִּינְךָ : כב אֲרִי־יִשְׁתַּכַּח גְּבַר
 אֲף־תְּרַנִּיהוּן גְּבַרָא דְשָׁבִיב עִם־אֲתָתָא

ואתתא

במכור עירובין דלמא מתחייב בקרמא דיקעת ורעא דתורעין ועלפת פרמא : לא תהוין כדוין בתורא
 ובמקרא ובכל ברייתא דתורין וזנין קטירין פתרא : יא לא תהוין דבשון ומשפתנין בכסוי דשיע ועויל וזנין עמר
 וזנין מערבין פתרא : יב כנס לאצטולי ביתן
 חוטי ציצית מן עמר תהוין קרשן למעבר לבין על
 ארבע פנפי גוליתכון דהתעטפון בה ביממא :
 יג ארום ופכ אינש איתא בתולתא ויעול עליה
 יד וישוי לה עבר דמילן ויפוק עליה טיב ביש וימר ית איתתא דבא נסיביר ושמשיר
 עמה ולא אשקחית לה סהיבון : טו ויסקון אבוקא דעוליקמא ואיקח רשו מבי דינא ויסקון ית שוישפא בתי
 סהיבון דעוליקמא לנת תבימי קרמא לתרע בי דינא : טז וימר אבוקא דעוליקמא לתבימי ית ברתו בנשיר
 לבקרא קרין לאתרי ומון בבת דשמיש עמה פניא לה : יז והא הוא שוי עבר דמילן דבימר לא אשקחית לבקרא
 סהידי ואילין סהידי בבתו ויסקון שוישפא קנס תבימי קרמא : יח ויסקון תבימי קרמא ברוי ית גבא וילקון יתיה :
 יט ויזמון יתיה מאה פלעין דכסף וימנין לאבוקא דעוליקמא ארום אפיק טיב ביש על בתולתא בשרא דישראל
 ולה פתי לאתרי לית ליה רשו למקטרא כל יומי :

ירושלמי

כ ואין קשוט תהו פתקמא תרין לא אישקחתי
 סהיבון לעוליקמא : כא ויסקון ית עוליקמא
 לתבע בית אבוקא ויצטלונה אינשי קרמא באבניא
 ותמות ארום עקבת קלנא בישראל למקמא שום ביש
 דגרו על ביה אבוקא ותפלון עבדי דביש מבימכון :
 כב ארום אין משפכה נבר משמש עם איתתא אמת נבר חבון ויתקטלון איהו פתריהוין נקמא דמשמש עם
 אהתא

רשי

המלאה - זהמלה ותוספת שהיא מוסף : (י) לא תחרוש בשור ובחמור - (ב"קנד) הוא הדן לכל שני מינים שבעולם הוא
 הדן להניגוס יחד קטורים וזנים כהולכת שום מזה : (יא) שיעטנו - לזון ערוכ - ודכותינו כירשו שום טונו וכו' :
 (יב) גדולים העשרה לך - (במורה ד' ספרי) חק מן הכללים לכן שמין הכתוב : (יג) ובא ארזיה ושנארה - סופו :
 (יד) ושם לה עלילות דברים - עכירה גנורת עבירה עכר על לא תשגל סופו לכוף לידו לאון הרע : את האשה הזאת -
 (ספרי) מלאך שאין ואומר דבר אלא כפני בעל דין : (טו) אבי הנערה ואמה - (שם) מי שגדל גדולים כרעים יתכון
 עליה : (יז) ואטר אבי הנערה - (שם) עלעד שאין רשות לאשה לזכר כפני אהיס : ופרשו השמלה - (שם) כריוה
 משל תתורין הדברים כזמלה : (יח) ויסדו אותו - מלקות (כתובות מז) : (כ) ואם אמת היה הדבר - (שם) כעדים
 וסתרה שנתה לאחר חירושין : (כא) אל פתח בית אבירה - רחוק גדולים מגדלתם : לזונה בית אבירה - כמו כנית אביה :
 כל אנשי עירה - (ספרי) כמעמד כל אנשי עירה : (כב) וכתהגש שניהם - (שם) להניח עעשה

רשב"ם

שקסס : (ט) תקדש - שאמר קדשים : (יב) גדלים - יצית לרין זיכא גדול וקלוע : (עו) את כתובי - לפי המשע
 דס כתובים שעלה השעלה : (כז) לומת בית

מכלל יופי

לה ונאמר כאן ויתקדש מה להלן אסור בהנאה אף כאן אסור
 בהנאה : (המלאה) - חסר הנכס כלומר מלאת הדין
 זהיא תכואת הזרע כשנתכשל : (יב) גדלים העשרה לך :
 הציות התלויות בכר הארוגים יקראו גריליס וענין הפסוק
 על הציצת אשר צונו במקום אחר - ומה שאמר הנה בלשון
 גריל ושם בלשון ציצת כי מצות ציצת להוות שליש בגריל

זשני שלישי ענף : (על ארבע כנזורים) - קצרת הכנר
 מלמטה יקרא כנף : (יד) (עלילת דברים) - הוויא
 גלגול הדברים בעקפיו וזרז"ל דרגירין בנה הלשון כאמרם
 לסמא משקין שהם עלולים לקבל שומא : (כחוליק) -
 שם לא יהפוד : (כא) (בית אביה) - תהסד הבי' תכבירין
 אביה

ומתו גם שניהם האיש הנכב עסה אשה
 והאשה ובערת הרע מישראל : ס כג
 כי יהיה גער בתולה מארשה לאיש ומצאה
 איש בעיר ושכב עמה : כד והוצאתם
 את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
 אתם באבנים ומתו את הגער על דבר
 אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על
 דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
 מקרבך : ס כה ואם בשדה ימצא
 האיש את הגער המארשה והחזיק בה
 האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב
 עמה לבדו : כו ולגער לא תעשה דבר
 אין לגער חטא מורת ליב אשר יקום איש
 על רעהו ורצחו נפש בן הדבר הזה :
 כז כי בשדה מצאה צעקה הגער
 המארשה ואין מושיעה : ס כח כי
 ימצא איש גער בתולה אשר לא ארשה
 ותפשה ושכב עמה זנמצאו : כט ונתן
 האיש השכב עמה לאבי הגער חמשים
 כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה
 לא יוכל שלחה כל ימיו : ס א לא
 יקח איש את אשת אביו ולא יגלה בגף
 אביו : ס ב לא יבא פצוע דכה
 וקריות שפכה בקהל יהוה : ס ג לא
 יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
 יבא לו בקהל יהוה : ס ד לא יבא

נערה קרי
 מצוה תקנה
 הנערה קרי
 הנערה קרי
 ולנערה קרי
 מצוה תקנה
 לנערה קרי
 הנערה קרי
 נערה קרי
 מצוה תקנה
 הנערה קרי
 מצוה תקנה
 כג
 הקנט
 מצוה תקנה
 תקסא

ואתתא ותפלי עבד דביש מישראל :
 כג ארי תהי עולמתא בתולתא דמארסא
 לגבר וישכחנה גבר בקרמא וישכוב עמה :
 כד ותפקון ותפרוהון לתרע יקרמא
 ההיא ותרגמון ותהון באבניא וימותון ות
 עולמתא על געיסק דליא צחת בקרמא
 ותגברא על געיסק דעני ות אתת חברה
 ותפלי עבד דביש מבינד : כה ואם
 בתקלא ישכה גברא ות עולמתא דמארסא
 ותקף בה גברא וישכוב עמה ויתקמר
 גברא דשכיב עמה בג חודוהי :
 כו ולעולמתא לא תעביד מדעס לית
 לעולמתא חובת דין דקטול ארי כמא דיקום
 גברא על חברה ויקטליניה נפש בן פתגמא
 הדין : כז ארי בתקלא אשכחה צומרת
 עולמתא דמארסא ולית דפריק לה :
 כח ארי ישכח גבר עולמתא בתולתא
 דליא מארסא ויחדינה וישכוב עמה
 וישתקחון : כט ויתן גברא דשכיב עמה
 לאבוקה דעולמתא חמסין סלעין דכסף
 וליה תהי לאנתו חלף דעניה לית ליה
 רשו למפטרנה כל יומותי : א לא יסב
 גבר ית אתת אבוהי ולא יגלי בגפא
 דאבוהי : ב לא ידכי דפסיקודמחבל
 למיעל בקהלא דני : ג לא ידכי ממזר
 למיעל בקהלא דני אף דרא עשירא לא
 ידכי ליה למיעל בקהלא דני : ד לא
 ידכון עמונאי ומואבאי למיעל בקהלא דני אף דרא עשירא לא ידכי להן למיעל
 בקהלא

בקהלא